

Szerkesztési iroda:
Csik-Szereda
Györgyjakab Márton
könyvkerekedése
hová
a lap szellemi részét illető
közlemények,
előfizetési pénzek és hír-
adatok küldendők.

CSIKI LAPOK

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI HETI LAP.
MEGJELENIK MINDEN SZERDÁN.

Előfizetési ár:
Egész évre 4 frt.
(Külföldre) 5 frt.
Félévre 2 frt.
Negyedévre 1 frt.
Hirdetési díjak
a legolcsóbban számítanak.
Bélyegdíjért külön minden
beiktatásnál 30 kr.
Nyitott cikkeket
soronként 10 kr-ért közli-
tetnek.

Felelős szerkesztő: Dr. Bocskor Béla.

Kiadó tulajdonos: Györgyjakab Márton.

FÜMUNKATÁRSÁK: Hochschild Lajos Gyergyóban.

Vitos Mózes a központban.

Embery Árpád Udvarhelymegyében.

Égető kérdéseinkhez.

Lapunk legutóbbi számai hivatott tollból szak szerzői cikkekkel közölték válságos helyzetünkről. E sorok legyenek folytatásai ama cikkeknek s így kezdem ott, a hol végződnek. Válságos helyzetünk javításában a birtokrendezés csak az első lépés. Meg kell születnie az iparnak s egy hatalmas társadalmi agitációnak a mind kisebb terre szoruló háziipar érdekében.

A mit eddig alig hittünk, az ma már kétségtelemmé vált, t. i. a közerdők és legelő arányosítatni fognak s ezzel együtt a tagosítást is keresztül fogják vinni.

Igaz, hogy mostani helyzetünk komor képeket tár elénk minden oldalról s a középirtokosok helyzete tarthatatlan s ezeknek a birtokrendezés nemcsak nagy előnyököt fog nyújtani, hanem ezen, az állam és nemzet életére oly fontos befolyást gyakorló rétegek fennmaradásának alapfeltételeit képezi.

De midőn elismerjük ezt, nem felelkezhetünk meg népünk legszegényebb osztályáról sem, mely, ha kellő intézkedések nem tétetnek a kormány, a megye s a társadalom részéről egyaránt, a megsemmisítésnek esnek áldozatul.

Mindenki tudja, hogy megyénkben a népnek talán negyedrészét így tartja fenn népes családjait, hogy a község ugárlatárain és legelőin marhákat tartanak, s így földet vehetnek ki részbe, vagy szekereskedhetnek s napszamba járhatnak.

Az arányosítás és birtokrendezés által bekövetkezik azon állapot, hogy a birtoktalan lakosok existenciájuk ezen egyetlen eszközétől is meg lesznek fosztva. Mi sors vár ezekre? Ha nem segítünk rajtuk, kénytelenek lesznek jobb hazát keresve, kivándorolni. A bajt növeli az is, hogy e szegény népnek eddig hatalmas támasza volt a va-

gyonos község, de e támasz is úgy látszik kidől az arányosítás következtében. Azon életfenntartó források tehát, melyekből, ha nem is esorgott, de legalább eddig eszepegett, mind be fognak dugulni.

Itt tehát gyors segítség van szükség. Azonban minő módon nyújtjuk a segítséget?

Ha az anyagi helyzet javításáról van szó, rendszeren egy példabeszéd nyitja meg a tanácsadók recipéjét. Azon közmondás t. i. „Segíts magadon s az Isten is megsegít.“ Én a rendszer szokástól eltérek, mert most hiába kiáltanók oda ezt a fuldoklóknak, el merülne, ha erős kézzel meg nem ragadnók.

Segélyt nyújtó erős kézre van most szükség. Minthogy pedig a baj nagy, mert ezerek és ezerek sorsáról van szó, igénybe kell venni minden tényezőt: a hatóságok és társadalmat egyaránt.

A földmivelési miniszterium figyelemre méltó rendszabály alkalmazását határozta el a székely kivándorlás megakadályozása céljából. — Ugyanis székelyföldi munkásokat szándékozik alkalmazni a kincstári erdőkben. Egyelőre háromszáz székely munkásnak ad ily alkalmazást, ha azonban a kísérlet beválik, nagyobb arányban fogja ezt foganatba venni. Ennek előreláthatólag meglesznek az üdvös következményei; valamint ama másik intézkedésnek, melynek értelmében felhívta az erdélyi gazdasági egyesület utján a birtokosokat, hogy minő feltételek mellett lennének hajlandók a mezői munkánál alkalmazást nyújtani a székely munkásoknak? Ehhez hasonló rendszabályok kedvező hatással lesznek a Romániába való kivándorlásnak legalább részbeni megakadályozására. A nagy bajt azonban csak némileg orvosolhatják az ilyen intézkedések.

Ha gyökeres orvoslást akarunk alkalmazni, ezt csakis a házi- és kézműipar fejlesztése s általánosításával tehetjük.

De kedvezők-e nálunk a viszonyok a házi és kézműipar fejlesztésére? — Hogy e kérdésre felelhessünk, vizsgálunk kell az ipar feltételeit. Két feltétel szükséges első sorban is: a kedvező természeti viszonyok és a munkaerő.

A természeti viszonyokban minden kedvezőt megtalálhatunk s az iparnak a legtöbb ága még a gyáripar is kedvező helyre találna itt. Feldolgozhatná a nagy mennyiségű érczetek, füstökanyagokat, fát, kenderet, lent s más nyers terményeket. Ehhez kell venni, hogy munkaerőben is elég gazdag vidékünk, mert a székely kitartó, tanulékony könnyű felfogású munkás. Azonban úgy a természeti kincsek s a sok folyó, mint természeti erő, továbbá az emberi munkásság a megkívánható fokban eddig még értékesítve nincsen.

Ha e vidék nem itt, az eddig még mindig kizsákmányolt Magyarországon, hanem a haladottabb nyugat valamely részében van, eddig már régen iparos vidékké változott volna át úgy, mint Svájc vagy Szászország.

Azt azonban nem tagadhatjuk, hogy a kedvező viszonyok mellett akad olyokra is nem találunk; így az ipar iránti közönyösségek, hogy ne mondjam idegenkedések meglehetősen vastag jégréteggel kell találkozunk.

E közönyt kell legelőször is megtörni, s a községek, egyesek és a társadalom érdekelttségét fölébreszteni. E munkára legelőször hivatva van a megyei törvényhatóság és közigazgatási bizottság, azután a községi előjárók, lelkészek és tanítók, kik ép az által bizonyítják be előrelátásukat s a nép iránti gondoskodásukat, ha most kétszeres erejűvel karolják fel a székelyföldi ipart.

A földmivelésügyi miniszteriumnak 1878. évi 1760. sz. a. kelt körrendelete felhívja a közigazgatási bizottságokat, hogy a válasz-

A „CSIKI LAPOK“ TÁRCZÁJA.

Az én ügyvédi praxisom.

Tetszik tudni én afféle „ügyvéd lábasz“ vagyok. Tudják kérem miféle madár az a „lábasz“? Először előrebocsátom, hogy afféle jó madár, mint én vagyok. Azonkívül másológép, postaexpeditor, szorultságból bagatell-fogalmazó, végrehajtó, könyvvezető, ha az ügyvéd ur szerelmes: levélhordó; ha az ügyvéd ur vadászni szeret: történesimátó masina és vadász-kompanista; ha az ügyvéd ur a bort is szereti: bortöltögető és ivókompanista.

Ebből láthatják kérem, hogy nekem rengeteg hivatalom van — s tudja az Isten, a mamák még sem tekintenek jó parthienek. Pedig már praktizálok.

Érdekes praxis mondhatom. Az embernek lassan-lassan úgy megkeményedik a szíve, hogy észre sem veszi. Még mint kis gyermeket mindig a végrehajtóval ijesztgettek: s ime én a praxis kedvéért már kétszer végeztem ily gyűlöletes munkát.

Egy vendéglős és egy szabó voltak az áldozatok.

A vendéglóst korán reggel leptük meg. Még aludt. De a felesége, egy sasszemű, hatalmas, kővér asszonyság már fenn volt.

Mikor megjelentünk én, a felperesi ügyvéd megbízottja, a vékony dongájú végrehajtó, s egy bamba kinézésű becsüs, az az asszony úgy állt előttünk, mintha mindnyájunkat felakarna falni.

A végrehajtót már ismerte. (Ki ne ismerné e jeles férfit?)

— Mit keresnek? — rivalt ránk az asszonyság.

A végrehajtó nem mert szólni csak rám mutatott, a becsüs félrefordult s a butorokat nézegette.

Mostfelém fordult önagysága, végig nézett tetőtől-talpig s a sarvasticsus gúny metsző élével mondá:

— Fiatalon kezdi mondhatom — még sokra viheti.

Éreztem, hogy melegszen és pirulok e le-sújtó szavak hatása alatt, de tudja az Isten, még sem tudtam haragudni, sőt még mintha hibás lettem volna, úgy álltam szólanul, szemlesítve cherub előtt. Nemsokára megjelent a házi ur — persze mérgesen, mint a kit a reggeli édes almából költenek fel. A háttérben a pénzérek vetettek rám dühös pillantásokat.

— Hát mit akarnak?

— Foglalni, igen tisztelt uram. Ön tartozik, nem fizetett, következőleg foglalni akarunk.

— Nő hát tessék helyet foglalni, mert itt nincs mit egyebet foglalni.

Ezt is el kelle nyelnem. Hosszas eszmecsere után megkezdtük a munkát. Felirtunk mindent. Az asszony elkoseredett és sirni kezdett. Az uraság sorra vette a szenteket — s megemlékezett mindenikről, fogadni merték, egyiket sem hagyta ki. De a becsüs kérelhetetlenül diktált tovább:

Két darab fényezett ág 10 frt.

Egy aranyrámás kép 1 frt.

De már erre az asszonyság dühbe jött. Az ő leánykori arcképe, a melyikért a piktornak 20 pengő forintot adtak, a hol ő le van festve fiatalon, üdén, kivágott derékkal, rengeteg nagy óralánczal és maragdos gyűrűkkel s mindez csak egy frt?! Hát nem impertinentia ez? Így ment aztán minden tételnél. Alig vártam már hogy vége legyen.

Azóta abban az utcában nem merek járni.

A másik áldozat egy szabó volt. Kicsi, zömök, puzduri ember. Éppen a nevenapját ülte szegény.

Az asztal mellől költöttük fel. Ez is úgy kezdte.

„Hát mi kell az uraknak?“ S egy pár perc alatt annyira vitte, hogy majdnem karhatalomra volt szükség.

Egy óriási olló hevert a pudlin, a melylyel szemben az én esernyőm nagyon gyenge fegyver lett volna. Ezóta ebben az utcában sem merek járni. Utoljára kikopom az egész városból s akkor mehetek jobb hazát keresni.

Hanem a principálisom derék uri ember. — Nem házas, nem fiatal ember, se nem özvegy. — Még kezdő ügyvéd korában elvált a feleségétől. Rosz nyelvek úgy beszélnek, hogy kezdetben nem levén pere, kapta magát elvált a feleségétől s csinált egy olyan szenzációs válóperet, hogy az egész megyében hire volt. De megvolt alapítva a renommé s hozzá még megszabadult a feleségétől, a kitől különben sok oka volt szabadulni. Azóta nagyon sok nálunk a válóper.

tott tagok után a mezőgazdaság főbb ágait s ezzel kapcsolatosan az iparvállalatok, mint szintén a mezőgazdasággal szorosan egybefüggő háziipart a közigazgatási bizottságokban képviseltetnék s illetőleg ez utóbbinak terjesztése, a terjesztésnek netáni akadályai és ezen akadályok megszüntetése iránt javaslatokat tennének s intézkedéseket fogantatosítanak. — A közigazgatási bizottság, valamint a megyei gazdasági egyesület, melynek ez szintén feladatai közé tartozik, könnyen megállapíthatná a teendők sorozatát a megyei házi és kézműipar ügyében.

Első teendő volna vidékenként és községenként háziipar-egyesületek alakítására hívni fel a társadalmat.

Ha végig tekintünk a sok egyesület során, melyek vidéki társadalmunkban virágnak, önkéntelenül csodálnunk kell a hatalmas erőt társulási szellemünkben. — Előre is meglehetnének győződve a sikeres eredmény felől, melyet a létesítendő háziipar-egyesületekhez fűzünk, — annál inkább, mert jól tudja mindenki, hogy létkérdésünk függ az ipartól. Egy központi bizottság kormányozná a vidéki főkegyesületeket, a tanulmányozás és tapasztalatok alapján megállapítaná, hogy az egyes vidékeken esetleg községekben az iparnak minő ága vételessé gondozás alá.

Térjünk át most a községekre. Tagadhatatlan, hogy ezek érdekeltségében gyökerizik az iparosság csiréje. Hiábavaló lenne minden hatósági és társadalmi intézkedés, ha a községi előjáróság nem érdeklődne az ügy iránt. Akár a kézműipar, akár a háziipar csak ott fejlődhet ki, hol a község jobbjai: az előjáróság, a lelkészek, tanítók s a jobbmodu polgárok azt fejleszteni s ápolni igyekeznek. A legszegényebb község, a legnyomasztóbb viszonyok mellett is sok üdvös intézkedéseket tehet. — Minden község képes volna arra, hogy tanítóját, valamely házi iparágban kiképeztesse s így az iskolában meghonosítsa azt. A szakember előtt feltűnő azon körülmény, hogy itt a megyében a népiszkolák még eddig tényezőként nem szerepelnek a háziipar terjesztésében. E tekintetben alig találunk kivételt. S ezen állapot nagy hiba különösen nálunk. Majdnem minden megye előbbre áll e tekintetben, mint mi; még azon megyék is, hol az közszegényedés ijjesztő képei aggodalmat nem kelthetnek. A gyakorlati élet és az iskola közti szoros kapcsolat mindentől szükséges, de leginkább szükséges megyénkben. A népiszkolának különösen felsőbb osztályai s az ismétlő iskolások oktatását

kellene mihamarább ily alapon szervezni. Neveljük gyermekeinket a munkára a munka által!

Ilyen nevelés által beolthatjuk a fiatal szívbe a hazafui bizalmat és erényt, mely arra buzdítja, hogy benn a hazában keresse kenyerét, erejét ennek a földnek felvirágoztatására fordítsa; — így meg fogja tanulni, hogyha van benne akarat — talál itthon is munkát, mely neki kenyeret nyújt, s legyen bár könyveinktől e kenyérnek sós is az ize, mégis edesebb az az idegen kenyérnél.

Oh a hazát szeretni, midőn az a bőség áldásait oszthatja, önzésre lehet indító ok; de ragaszkodni hozzája még akkor is, midőn maga is küzdelmekből terhelte anyja, fiának a bajok kenyerén kívül micsém adhat, — ez erény, oly erény, melyre az igazi hazaszeretet képesíthet.

Csak így fogjuk elérni, hogy a kívándorlást bűnnek fogják ismerni, melylyel a haza és nemzet ellen fognak vétetni.

A népiszkolákon kívül figyelmet kell fordítani a meglévő szakiskolák fejlesztésére és újak felállítására.

Me gyénkben két ilyen szakiskolát találhatunk. — Egyik a gyergyószentmiklósi gyermekjátékszer-készítő tanműhely, a másik a gyergyóalfalvi iskola lehetne. Hogy ezek nem működhetnek teljes erővel, s hogy tulajdonképen tengődésre vannak kárhóztatva, meggyőződhetünk, ha belső életünkbe bepillantunk.

A gyószentmiklósi tanműhely 1886. év végén került ide Bánfi-Hunyadról. Annak tanítóját a kormány fizeti s a szegény tanulók segélyezésére évenként 300 forintot utalványoz. Ezen segély 1892. végeig biztosítva van, a megyei törvényhatóság is 4 ösztöndíjat szavazott meg. — Azonban ezen ösztöndíjak nem mutatkoznak elegendőknek arra, hogy az iskola benépestitljön, — s ha esetleg a kormány megvonja idővel a segélyt, az intézet néptelenségét fogja előidézni.

A néptelenség okául a felügyelőbizottság azt említi meg, hogy székely népünk veleszületett tulajdonságánál fogva idegenkedik minden kézműipartól. A vagyonnal bíró gazda nem hajlandó gyermekét a tanműhelybe adni, mert saját gazdaságánál felhasználja s még mindig fenntartja az apjától öröklött azon átkos gondolkodást, hogy ha ő megtudott élni a földművelésből, tudjon megélni gyermeke is. A vagyontalan pedig, ha akarná sem tudja 12 éven felüli gyermekét a 3 évi tanfolyam tartama alatt a szállással, élelmezéssel és ruházattal ellátni.

Az ügyvéd ur máskülönb nemes ember, a családi czimerében egy gödény kacsintgat piros szöllőfürtre, zöld mezőben.

De azért az én ügyvédem nem nagyon szereti a bort, a mint ő mondja, csupán csak a társaság kedvéért iszik; arról meg nem tehetünk, hogy ha más nincs, mi ketten is társaságot képezünk.

Szerinte két igazság van a földön: az alperesi és a felperesi igazság s így minden esetben van a mi részünkön is egy kis igazság; ha felperesi nem, hát alperesi.

Hanem mikor a vadászkalandjairól kezdett mesélni a princzipális ur, akkor merem állítani — az ő részén nem volt seummiféle igazság. Mert nagy vadász ám ő kegyelme. Négy vizsla ásítozik az ajtónk előtt, az ágya fölött egy vadonati új vadászkeszlet díszlik, az íróasztal alatt egy kikészített medvebőr hever mint diadalmi jelvény. — (Négyszemközt mondva 70 frtba került.)

Ha az idő arra való volt, hogy vadkacsára, nyulra el lehetett indulni, olyankor az ügyvéd ur már nem találta helyét. Ilyenkor elmaradt a legsürgösebb darab is, hanem ahelyett az egész irodaszemélyzet tölténycsinálással foglalkozott. Csináltunk annyit, hogy elég lett volna egy egész hadseregnek. Hanem rendesen haza is hoztuk.

Egy ízben hivatalos ügyben mentünk Nagy-Sármásra.

A kocsi eléállott.

— Itt vannak a kutyák

— „Itt.”

— Fenn vannak a borok?

„Fenn.”

— Hát a puszkák?

„Minden helyt van.”

— No mehetünk.

Alig érünk a város végére, azt kérdi az ügyvéd ur

— Ki hozza az aktákat?

„Én nem.”

„Én sem.”

„De még én sem.”

Hangzott a három lábász-ajkról.

— Nő szépen vagyunk.

De azért a világot vissza nem tértünk volna, mert az balszerencse a vadászemberre. Inkább elmaradt a hivatalos ügy (Meggugom, hogy így selőtünk semmit.)

Alig érkeztünk meg, kezdődött a hajsza. — Vadat nem lőttünk, hanem az ügyvéd ur szinte engemet lőtt meg vad helyett, én pedig szinte a kutyáját puffintottam le nyul helyett. Találtunk túrtojást eleget, láttunk kacsát-utat, nyulnyomot még többet, de azért üresen tértünk vissza a faluba.

Hanem volt e vadászat után egy olyan tor, a milyent még egy igazán meglőtt medve sem érdemelve s ittunk jó nagyokat az egymás és a nyulak egészségére.

Ennyiből áll, kérem, mindez ideg az ügyvédi praxisom. Még csak négy vizsga és négy esztendő s én is kifüggesztem a portámra: „Országos-, köz-, váltó- és hites-ügyvéd.

Harmath Jenő.

ezért inkább adja szolgálatba, hol mind-ezekkel elláttatik s így aztán egész életében sauyargó napszámos marad, vagy kívándorol.

Ezen intézethez tehát még jó hosszú ideig annyi ösztöndíjra volna szükség, a hány tanuló van. Egy vidéki tanuló részére 80 frt, a helybelinek azonban kevesebb is elég. A felügyelő bizottság lépéseket tett most, hogy a megyei alispán ur után megnyerhesse a községek arra, hogy saját gyermekeik részére egy-két ösztöndíjat rendszeresítsenek ezen iskolánál. — Ohajtandó volna, hogy a felhívás ne legyen pusztába kiültó szó, mert első sorban maguknak a községeknek válnék javára, mivel az iskolából hazakerülő tanulók falujukban tovább terjesztenék ezen háziipart. A házilag készített tárgyakat a tanműhely igazgatósága megvásárolja s így a foglalkozásnak megvolna a biztos jövedelme.

Az alfalvi iskolában a mű asztalosra képesített szaktanító van, így ez meg oly irányban működhetnék, hogy mesterinasokat képezzen a kézműipar számára. Nálunk képzett asztalosról alig lehet szó, ezeknek nagy hiányát érzi vidékünk, hol különben minden kedvez ezen iparágban.

Ditróban a polgári iskola mellé pedig kőfaragó és csiszoló tanműhelyt kellene állítani, sok és nagyon szép márványainkat értékesíthetnők, ha egyelőre nem is nagy mértékben, de a vasut által majdan fokozottabb arányban.

A házi és kézműiparnak teljes felkarolása és a nép minden rétegébe átható intézkedések által a vagyontalan honpolgárok ezereinek jövőjét, e hazában való fennmaradásukat és prosperálásukat biztosíthatnák s nem következnek be azon idő, mikor azt kellene mondani a székelyről, hogy csak névben él, de maga nincs jelen.

H. L.

Politikai mozgalmak.

A képviselőházból. Február 23-án az elnöki előterjesztések és jelentések után folytatták a konzuláris biráskodásról szóló javaslat általános tárgyalását. Ezen ülésen a javaslathoz általánosságban Csánády Sándor szólott hozzá, nem fogadva el a javaslatot, mire elnök a vitát bezárta. Ezután Bokros Elek előadó zárbeszédében a javaslatot elfogadásra ajánlja. Pár rövid hozzászólás után Apponyi Albert mondotta el tartalmas záró beszédet az ellenzéki pártok zajos helyeslése és tetszésnyilvánításai közt. A beszéd végén az ellenzéki pártok szüneti nem akaró éljenzésbe törtek ki. Némelyek 5 percznyi szünetet követeltek, a mit elnök az idő előhaladottsága miatt (már háromnegyed kettő volt), meg nem adhatván, oly zajongásra törtek ki, hogy a szólni akaró Szilágyi igazságügyminiszter egy negyed óráig nem juthatott szóhoz. Végre többszöri elnöki közbeszólás után Szilágyi Dezső igazságügyminiszter tett egy pár megjegyzést Apponyi beszédére. Az ülés igen izgatott hangulatban végződött. — Febr. 24-én az elnöki jelentések után Weckerle Sándor pénzügyminiszter terjesztette be a magyarországi ref. és ágostai hitvallású egyházak közalapja javára felveendő nyeménkölcson engedélyezéséről szóló törvényjavaslatot. A pénzügyi bizottsághoz utasították. Ez után a konzuláris biráskodásról szóló tvjav. zárbeszedei következtek. Első szónok volt Polonyi Géza; hosszabb beszédében, melyet az ellenzék kiváló tetszéssel fogadott, főleg az igazságügyminiszterrel foglalkozott s végül a törvényjavaslatot visszautasította. Ezután Szilágyi igazságügyminiszter emelkedett szólásra és délelőtt 11 órától d. u. egynegyed 3-ig tartó hosszú és tartalmas beszédet mondott, melyben szigorú tárgyilagossággal bonczolgatta az ellenzéki szónokok, különösen pedig Apponyi argumentumait. A beszéd második részében Apponyi politikai magtatásának következetlenségét mutatta ki s végül a javaslatot elfogadásra ajánlotta. E beszéd végeztével a többség hosszan tartó lelkes éljenzéssel adott tetszésének kifejezést. Ezután a névszerinti szavazás következett. Igen-nel szavazott 188, nem-mel 102 képviselő. A ház tehát 86 szótöbbséggel a javaslatot általánosságban elfogadta. — Február 25-én az elnöki betérjesztések után megkezdett a konzuláris biráskodásról szóló javaslat részletes tárgyalása. Az 1—4. §-at észrevétel nélkül elfogadták. Az 5. szakasznál Zoltán János módosítását, hogy a „császár és király” kifejezés helyett „Ausztria császára és Magyarország apostoli királya” ténessék. A ház az igazságügyminiszter beleegyezésé felszólítása után elfogadta. A 7. szakaszul Polonyi Géza a magyar nyelv és magyar czimer

használatára vonatkozólag nyújtott be módosítást. A miniszter hivatkozott arra, hogy a magyar nyelv érvényesítéséről a szervezési szabályzatban gondoskodva leendő emiatt a módosítványt elnevezte. Erre viharos tárgyalás támadt, mely azzal végződött, hogy a ház Polonyi indítványát 47 szótöbbséggel elvetette. A 9. szakasznál Ugron Gábor mondott nagyobb szabású beszédet. Szilágyi miniszter hozzászólása után a ház a §-t változatlanul elfogadta.

Február 26-án a képviselőház folytatta a konstitúciós bizottságok által szóló javaslat tárgyalását. A 9-ik szakasznál Thaly Kálmán a következő módosítványt: „A magyar honosokat, mint alpereseket érdeklő ítéletek és okiratok a magyar állam czimere alatt adatként ki.” Az indítvány mellett szólott Prónay Dezső br. és Apponyi Albert gr. Szilágyi Dezső igazságügyminiszter és az előadó felszólalása után a ház a Zoltán János módosítványát elfogadta, a többi elvetette. Febr. 27-én a képviselőház rövid ülést tartott, melyben letárgyalták a törvényjavaslat még hátralevő 15. szakaszát.

Katonai tanácskozások. A király elnöklése alatt február hó 25-én déli 12 órától délután 4 óráig katonai tanácskozás tartatott. Résztvettek benne Albrecht és Vilmos főherczegek, Bauer b. hadügyminiszter, Beck b. vezérkari főnök, König yalagsági főfelügyelő, Gemmingen lovassági főfelügyelő, Salis-Soglio műszaki főfelügyelő.

A közigazgatási reform törvényjavaslat a legutóbbi miniszteri tanácskozáson szövegében is végleg megállapított. Szapáry gróf a jövő hét folyamán benyújtja a házban a törvényjavaslatot.

S z i n h á z.

(3) A múlt héten a következő darabok kerültek színpadra: Kedden (február 24-én) Csiky Gerengy „Öröktörvény”-e; szerdán (febr. 25.) „Rang és mód”; csütörtökön (febr. 26.) „Hozomány nélkül”; szombaton (febr. 28.) „Oh azok a férfiak!” a körülményekhez képest mindenki sikerült előadásban. A többiek között magas színvonalon állott a „Rang és mód” előadása, legkésőbb sikert a „Hozomány nélkül,” ennek azonban nem a játszó személyek, hanem a darab maga volt az oka. Ki tűnt azonban az is, hogy egy pár férfi szerepör sehogyan sincs betöltve a társulatnál s ennek természetes következménye, hogy az előadások nem lehetnek kerekdedek.

A társulatot melegen ajánljuk a közönség pártfogásába.

KÜLÖNFÉLEK.

— **Bucsubankett** adott február hó 22-én Gyergyó-Szentmiklóson az értelmiség a Csik-Szeredából Székely-Udvarhelyre áthelyezett László Domokos kir. törvényszéki bíró tiszteletére, ki meggyék gyergyói részében is a birtokrendezési ügyekben tanúsított kiváló szakképessége és odaadó buzgósága által mindenkinek tiszteletét és elismerését vívta ki; a köztiszteletet és szeretetet iránta növelte az, hogy itten időzése alkalmával társas életünkben nagyon kedves volt. Ez általános tisztelet- s szeretetnek volt a kifolyása a bankett, mely vidámsága s az elhangzott pohárköszöntések által hű kifejezője volt a kölcsönös benső érzetnek, melyet az ünnepelt s a gyergyó-szentmiklósiak egymás iránt táplálnak. Kísérje őt őszinte szerencsekívánatunk új állomásán.

— **Honvédegyületi gyűlés.** A csikmegyei honvédegyület f. évi márczius 15-én az alapszabályok 9. §-a értelmében évi nagy gyűlést Csikszeredában a „Csillag” vendéglő nagytermében megfogja tartani, melyre az egyesület tagjai, különösen a választmányi tagok meghívottnak. A gyűlést megelőzőleg az 1848. márczius 15-ét mint a szabadságharc diadalmának évfordulóját megünnepeleendő, az egyesület a helyi r. k. templomban tartandó isteni tisztelettel áldozik. Az egyesület alapszabályai semmi politikai párt színű viselkedést meg nem engednek.

— **Szinészet.** Zoltán Gyula, jelenleg városunkban tartózkodó szinigazgató társulatát újra szervezi s a jövő idényre operette-énekeseket is szerződtet. Tőlünk Székely-Udvarhelyre megy, a hol előadásainak sorozatát folyó hó 29-én (husvét napján) kezdi meg.

— **Közgyűlés.** A csikszeredai fogyasztó-szövetkezet rég várt közgyűlést e hó 5-én délután 2 órától kezdődőleg a „városbáz” nagy termében fogja megtartani. Ezen gyűlésen fog beszámolni az igazgatóság a szövetkezet múlt két évi üzleti forgalmáról. A két évi összes bevétel tett: 27190 frt 59 krt.; a kiadás: 25576 frt 97 krt.; mutatkozik maradék: 1613 frt 29 kr. Ebből levonva az 1527 frt 18 kr. üzleti tőkét, marad két évre tiszta nyeresemény czimén: 86 forint 44 kr. Tehát egy 15 frtos részvényre esik egy évre 43 kr nyeresemény, mi megfelel kevés híján 3%-nak.

Meghívó. A csikszeredai ipar-testület f. évi márczius 15-én (vasárnap) közgyűlést délelőtt 9 órakor fogja megtartani az ipar-testület szokott helyiségében.

— **Hangverseny.** A „Csillag” nagyterme ritkán fogadott magába oly nagyszámú közönséget, mint e hó 1-én a „Csikszeredai dal- és zene-egyesület” ez évi első hangversenye alkalmával. E kö-

rülmeny fényes bizonyítást tesz az ifjú egyesület népszerűsége mellett. Ezen alkalommal is bebizonyult, hogy az egyesület tiszteletben megérdemli a legnagyobb pártfogást, mert a közönségnek olyan kellemes estét szerzett és oly ritka élvezetet nyújtott, mely a miénkhez hasonló kicsiny városokban csak kevés helyen található föl. Nyilván képpen az egyesület jelszavát adta elő a dalkar tüzelt és hévvel. A műsor első pontjaként a zenekar mutatta be Rozenzveig „Házasságközvetítő” indulóját sikerült előadásban. A műsor második pontja volt a „Ki a gonddal” című szép és nehéz műdal, melyet a dalkar a legnagyobb szabadsággal énekelt. Harmadik számként Kón Armin és Nagy Gyula játszott hegedűn, illetőleg gondolkán három kedves apróság. Erre a „Zengjen a dal” című mazurka következett előadva a dalkar által. Még két számot a zenekar kettőt pedig a dalkar adott elő. Ez utóbbiak közül különösen a Marsner „Éjji dala” keltett nagy hatást. A gondosan összeállított precíz előadott műsor a tehetséges igazgató fáradságtalan buzgalma és a működő tagok szorgalmát és igyekezetét egyaránt dicséri. A műsor minden egyes számát viharosan megtapsolták és megújították és hogy meg nem újították, az nem a közönség mult. A műsor lejárta után kedélyes táncmulatság következett, mely csak a hajnali órákban ért véget.

— **Revolveres verekedés.** Múlt hó 25-én a csikszeredai baromvásáron idevaló Salló József, mindszenti Silló Lászlótól egy két éves borjút vásárolt 35 forintot s árát — mint illet — az eladónak ki is fizette. Ekkor közbeléptek a „vásári ügynökök”, nevezetesen Salló József és fia Ádám, s még más csikszögödi s mindszenti lakosok a vett portékát ocsárolták s a vevőt annyira elkedvetlenítették, hogy az a borjút gazdájának vissza akarta adni s pénzt visszakövetelte. Ebből aztán „Zsögöd” és „Mindszent” között a baromvásárron egy kis parázs-verekezés kezdődött, mely elől Zsögöd hívei a megvásárolt borjuval együtt a nagy utcán felfelé szapora léptekkel menekülni igyekeztek. Azonban a vérszemelt kapott mindszentiek sem voltak restek, s „laufschrift”-ben a megfutamodott csapat után iramodva, azokat a „Potoczky” ház előtt utolérték és „mindszentiesen” pälczkával, botokkal és más „kézbél”-kel kezegetni kezdték és hogy az ütközetnek igazán harcziás kinézése legyen, mindszenti Silló László revolveréből jobbra-balra lövöldözött is. A zsögödiak közül Salló József és fia, Ádám súlyos sérüléseket szenvedtek, a diadalmas mindszentiek pedig nyugodtan vonultak hazafelé. Az ütközet egyébiránt zavartalanul folyt le rendezett tanácsú városunk kellős közepében. Mire a csedörök nevezett vették a dolgot, a mindszentiek már Szentlélek közelében jártak. Itt azonban Silló Lászlót, Bíró Dénest, Demes Albertet és Imre Lajost a csendörörjárat letartóztatta s Szeredába visszahozva, a törvényszéki fogházba bezárgáltatta.

— **Orvosválasztás.** A csikvárdotfalvi egészségügyi körben a körorvos választása általános érdeklődés között mai napon tartatott meg. Elnöklő főszolgabíró, Mihály Ferencz ur kihirdetvén a pályázat eredményét, kitünt, hogy egyetlen orvos tudor, Dr. Kolonics Dénes ur folyamodott az állás elnyeréséért; s nevezett főszolgabíró ur jelezvén a választás mikénti megejtését, midőn a felveendő jegyzőkönyv hitelesítése végett négy bizalmi férfium kiküldését kérte, Szász Károly fogymnasiumi tanár és községi képviselő ur indítványára, pályázó orvos tudor ur lön körorvosunkká megválasztva közfelkiáltás utján. A jegyzőkönyv hitelesítésére pedig kiküldettek: Balázs Dénes csicsói, Boeskor Zsigmond delnei, Pál Gábor várdotfalvi és Györpál János taploczai képviselők. Ekkép a választás megtörtént, részünkről idején valónk láttuk az eloszlást; de némely képviselőik nem tájítottak s kijelentették, hogy óhajtanak látni, kit választottak. A nagy többség azonban a „diploma” látásával is meg levén elégedve, a várdotfalvi községházzal átellenben levő emeletes „alkotmány”-ba vonult, hol jó bor mellett le nevetvén S. A. képviselő atyunkfiának a választás után tett „szűk körű” felszólalását, elvette az új körorvost s kívánta és kívánja, hogy adjon Isten neki pályáján busás jövedelmet, állandó kitarast, megelégedést, velünk pedig egyszer, mint máskor: „örömtalálkozást.”

— **Vörös büntény** követett el Csik-Karcz falván a múlt hó utolsó napjaiban. Immár néhai B. J. kissé iszákos ember összeperelt az utcán B. I.-nal, miközben utóbbi egy két méternyi hosszú, súlyos csatlót ragadott s az eközben saját ujjára bemenekült B. J. után sietett s a kapu beüli, közvetlen a kapu mellett, saját telkén, B. J-t egy párszor úgy föbe ütötte, hogy összerogyott s rövid idő múlva meghalt. Az orvostörvényszéki vizsgálat azt derítette ki, hogy a néhai koponyája több darabba volt hasadva s nagy csoda, hogy pár percig is élt. B. J. brutális büntény tényeért a fogházban várja jutalmát.

— **Zoltán Gyula szintársulatától** Gyergyóban elmaradt néhány tag, kik végkép megváltak tőle s ezek egyike Aradi K. gyermek-szini előadást rendezett Gyergyó-Szentmiklóson febr. 22-én. Az előadás nagyon jól sikerült s a bevétel meglehetősen jövedelmet hozott Aradi K. javára.

— **Halálozás.** Gyergyó-Ditróban Csibi Alajos né, született Deák Rózália m. hó 20-án 81 éves korában elhalálozott. A gyászestéről a család a következő gyászjelentést adta ki: Alulírottak a maguk, a kiterjedt rokonság és ismerősök nevében szomorúan jelentik, hogy a hű feleség, szerető édes anyja és nagyanya jó testvér: ditrói Csibi Alajosné, született Deák Rózália példás élete 81-ik, boldog házassága 61. évében 3 heti súlyos szenvedés és a halotti szentségek áhítatos felvétele után f. hó 20-án délután 4 órakor jobblétre szenderült. Munkásság, szívjóság, szelidség és mély vallásos érzés jellemzők a boldogultat, kinek földi maradványa f. hó 23-án (hétfőn) délelőtt 9 órakor fog a helybeli köztemetőbe örök nyugalomra helyeztetni; — lelkeért az engesztelő szent misé-áldozat f. hó 23-án délelőtt 10 órakor fog a helybeli róm. kath. templomban az Egék Urának bemutatni. Az örök világosság fényeskedjék neki. Gyergyó-Ditró, 1891. február hó 20-án. Férje ditrói Csibi Alajos, testvére Deák Agoston, az elhunyt gyermekei: Csibi Karolina, Agnes, Rózália, unokái: Köllő János, Köllő Károly, Csibi Péter, Tamás, Lőrincz, Imre, Lajos, Károly, Béla, Borbála, Karolina.

— **Eladó egy és fél évet töltött tenyészkán.** Hol? Megmondja a kiadóhivatal.

— **A következő sorok** közlésére kéréstünk fel: „Tisztelet Szerkesztő ur! A Csikszeredában megjelenő „Csikilapok”, idei 9. számának „Nyiltter”-ében Simon Ferencz-től egy közlemény jelent meg, mely csekély személynemmel bármily előnyösen foglalkozik, minden lehető félreértés s téves magyarázatok kikerülése céljából, a tiszta igazságnak megfelelőleg ki kell jelentenem, hogy ezen nyilttéri közleményhez bármennyű befolyással, hozzájárulással, avagy jóváhagyással sem előlegesen, sem utólagosan nem voltam; sőt arról a lapbani megjelenésig még sejtelnem sem volt. S így bármily előnyös kifejezésekkel is illeti igénytelen személyemet, az rám nézve a talán elérni czélzott hatást egyáltalában nem gyakorolta, sőt az igazat tekintetben megvallva, igen kellemetlenül lepett meg. Hisz a Szerkesztő ur is jól tudja, hogy az imágináltatásnak egyáltalán nem vagyok barátja, s hogy önérzetes emberre nézve a dicséretnek nem ezen, hanem distingvált és discret fajtája lehet csak elviselhető. Azért igen kérem az illetőt s esetleg mást is, hogy engemet ilyes meglepetéstől megkímélni sziveskedjenek. — Ezt annál inkább kell kérem, mert a kötelesség hű teljesítése, a helyes és jó cselekedet sem dicséretet, sem védelmet nem igényel.

A kir. ügyész.”

ÉRTESETÍTŐ.

Nyilvános számadás az első hodosi bálról. Kötelességünknek teszünk eleget, midőn a gyergyóditró-hodosi iskola szegénysorsán tanulónak felszólalására február 1-én a hodosi iskolában rendezett bál eredményéről nyilvánosan leszámolunk. Az első hodosi bál teljesen sikerült, mert volt jövedelmünk s jövedelem! Összes jövedelem 23 frt 20 kr., összes kiadás 17 frt 20 kr. tiszta jövedelem tehát 6 frt, a mely összegben vásárolt ruháneműt a husvéti ünnepekre fog a szegények tanulók között kiosztani. Segélyeztek Ditróhól Takó János plebánus 1 frt, Dr. Mezey Géza orvos 40 kr., Füllöp István jegyző 40 kr., Mezey Ignác pénztárnok 40 kr., Csiky Ferencz aljegyző 40 kr., Miklós István hitoktató 40 kr., Csibi János albiro 40 kr., Lukács János kereskedő 40 kr., özv. Kassayné vendéglősnő 40 kr., Keresztes István kereskedő 40 kr., Csörgő Lajos birtokos 40 kr., Miklós László kereskedő 40 kr., Miklós István vendéglős 40 kr. — Ugy a kegyes adakozóknak, mint a bílon szép számmal megjelent tölpecziaknak salamásiaknak, ditróiaknak és hodosiaknak e helyen is köszönetet mondunk s a szegény gyermekek nevében azt kívánjuk, hogy gyermek Jézus fizesse meg adományait az pártfogásukat. Gyergyó-Ditró, 1891. február 19-én. Tőzsér László ditrói káplán. — Csikszér Alajos hodosi tanító most rendezők.

Szerkesztői üzenetek:

„S” urnak „A falu bolondja” nem veszett el, közelebből fel fog lépni. Egy kis türelmet kérünk.

Sz. I. Oláhfalva. Hiszen kérem a kinek „tisztá érző szive vagyon,” az nem ír mindjárt verset, mert a versírásból az „éző szív”-en kívül még valami egyéb is kell. A megboldogult iránti tekintetből sem közöljük; megfordulva szegény a sirjában.

F. A. urnak. Az illető Érsek-Ujváron lakik.

F. O. urnak. „Népszámlálásokról.” Irja le német, francia, vagy ha tetszik talán nyelven a melyiken írni tud; mi le fogjuk fordítani vagy fordíttatni, mert ez kevesebb fáradságunkba kerül, mint a hozzánk beküldöttet kijavítani.

Csikszeredai piaczi árjegyzék.

— Csikszereda február 25. —
Buza tiszta (hektoliterenként) 5 frt 50 kr. Buza közepes 5 frt — kr. Rozs 4 frt 25 kr. Árpa 3 frt 50 kr. Törökbuza 4 frt 50 kr. Zab 2 frt 10 kr. Borsó 6 frt. — kr. Lencse 16 frt. Fusznyika 5 frt 80 kr. Kása 12 frt — kr. Burgonya 2 frt 50 kr. Marhabús (kilogrammonként) 30 kr. Sertésbús 40 kr. Irbécsbús 24 kr. Szalma (métermázsánként) — frt 70 kr. Széna mm. 3 frt — kr. Okór párja 250 frt — kr. Tehén párja 120 frt — kr. Faggyugyertya (kilogrammja) — frt 48 kr. Tűzifa km. (1 méter) 2 frt — kr. Malacz darabja 1 frt 50 kr. Lud — frt 80 kr. Bány 4 frt — kr. Cairko párja 50 kr. 10 tojás 20 kr.

A kis lutri húzása

Szeben, 1890. február 25.

4. 69. 81. 3. 31.

Szám 2920—1890. t. l. kvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csikszeredai kir. törvényszék, mint t. l. kvi. hatóság közhírré teszi, hogy csikszeredai Erőss Elek mint Csizser Ágoston feljogosítottja végrehajtónak Csedő István ügyvéd végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyében a csikszeredai kir. törvényszék területén lévő Csiktaplocza község határán fekvő, a csiktaploczai 207. sz. t. l. kvi. A + foglalt Kovács Anna élethossziglani haszonélvezeti jogával terhelt s alább megvevett ingatlanokra: 1708. hrsz. szántó 19 frt, 3726. hrsz. szántó 23 frt, 3788. hrsz. szántó 9 frt, 4833. hrsz. szántó 11 frt, 4846. hrsz. szántó 6 frt, 5673. hrsz. szántó 11 frt, 7856. hrsz. kaszáló 11 frt, 9085. a, 9085/b. hrsz. kaszáló legelő 38 frt, 10358. hrsz. kaszáló 3 frt, 9137. hrsz. kaszáló 9 frt, 9133. hrsz. kaszáló 8 frt, 5909. hrsz. szántó 3 frt 6575/1. hrsz. kaszáló 23 frt. 2608. szántó 5 frt, 5221, 5222. hrsz. szántó, kaszáló 2 forint, 1889, 1890, 1891. hrsz. szántó 17 frt, 2636, 2736. hrsz. számú szántó 7 frtban. — A csiktaploczai 2228. sz. t. l. kvi. A + 10361, 30362, hrsz. kaszálóknak Csedő Istvánt illető 1/4. része, illetve az 1881. LX. t. c. 156. § a) pontja alapján a tulajdonostárs György Juliánna illetőségére is s így az egészre 19 frtban. — A csikszeredai 245. sz. t. l. kvi. A + 120. hr. számú épületet belteleknek a Csedő Istvánt illető felerész, illetve az 1881. LX. t. c. e) pontja alapján a tulajdonostárs Kovács Anna illetőségére is s így az egész ingatlanra 600 frt, a 680. hrsz. számú szántó 4 frt, a csikszeredai 254. sz. t. l. kvi. A + 118. hrsz. ingatlanból a Csedő István 1/10. rész illetőségére, illetve a fenti t. c. értelmében tulajdonostárs Lenke Károlyné és Leicht János illetőségére is s így az egészre 1 frtban. A csikszeredai 278. sz. t. l. kvi. A + 681/b, 681 c. hrsz. szántó 5 frtban. A csikszeredai 279. sz. t. l. kvi. A + 590. cc. hrsz. kaszáló 2 frtban, végül a csikszögödi 403. sz. t. l. kvi. A + 3186. hrsz. kaszáló 59 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1891. évi április hó 20-ik napján délelőtti 9 órakor a csikszeredai kir. törvényszék t. l. kvi. helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alól is eladhatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881-ik évi LX. törvények 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékkepes értékpapirban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átsegélyeztetni.

A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Csikszeredában, 1890. évi október hó 23-án

Arnó Enő, kir. t. v. sz. bíró.

Árverési hirdetmény.

A Csikszereda városi fürdő-társulat által a Becshidján átjáró ut és a társulat birtoka között levő

Fürdő-helyiség

— mely jelenleg áll: 1 kettős fürdő, 1 uszoda és egy egyes fürdőből, s ezenkívül egy fedett mulató helyiség és egy kocszi szinből — 1891. április 24-től kezdődőleg egy évre 1891. márczius hó 15-én d. u. 2 órakor Kovács Ferencz társulati gazda házában a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe kiadatik.

Árverezni szándékozók kötelesek a kikiáltási árnak (110 frt) 10%-át az árverés megkezdése előtt készpénzben lefizetni. A szerződési feltételek pedig Kovács Ferencz fürdő-társulati bírónál megtekinthetők.

Kovács Ferencz,
a társulat bírója.

Sz. 795—1891.

Pályázati hirdetmény.

Csikmegye kászonalesiki járásában kebelezt Csiktusnád, Lázárfalva és Verebes körközségekben Csiktusnád székhelyen a

körjegyzői

állás halálkozás következtében üresedésbe jövén, ezen állomáshoz betöltésére ezennel pályázatot hirdetek.

Ezen körjegyző javadalmazása áll: évi 400 frt fizetés szabad lakás 16 frt irodai

átalány a hivatalos utazásokért megállapított fuvar és napidíjjak és a magán munkálatokért szabályrendeletileg megállapított munkadíjakból.

Felhivom tehát mindazokat, kik ezen állást elnyerni ohajtják, hogy az 1886. évi XXII. t. c. 74-ik illetve 1883. évi I. t. c. 6. §-a értelmében felszerelt kérvényeiket f. évi márczius hó 30-ig hozzám annál bizonyosabban adják be, minthogy a később beérkező kérvények figyelembe vételét nem fognak.

A kászonalesiki járás főszozolgabírájától.
Csik-Szentmárton, 1891. február 28.
(1—3) NAGY JÓZSEF,
főszozolgabíró.

Örökáron eladó!

Csikmadarason néhai GÁL ERZSÉBET hagyatékát képező 1. rendsz. 2 hold 722 □-l területű b. s. csinos lakház és gazdasági épületekkel, igen kedvező feltételek mellett

örökáron eladó.

Értekezhetni Csikszeredában Gál József kereskedőnél. (2—3)

Hirdetmény.

A „Gyó-Tölgyes és Vidéke Takarékpénztár-Részvénytársaság“ közhírré teszi, hogy mindazon részvényeinek birtokosai, kik ugyanis mástól ily részvényjegyeket beszereztek, azokat ez év május hava 1-éig bezárólag annál bizonyosabban irassák saját nevékre át, mert ellenkezőleg ez időn túl a részvénykönyvben bejegyzett névre fognak az új 20 frtra kibocsátandó részvényjegyek kiállítatni és kiadatni.

A részvények átíratása 1 frt díj és 7 kr bélyegilletéknek lefizetése mellett, az

alanti takarékpénztár helyiségében a meghatározott üzleti napokon eszközölhetők.

Gyó-Tölgyesen, 1891. február hó 20.

„Gyó-Tölgyes és Vidéke Takarékpénztár-Részvénytársaság.“

(1—2) Ifj. TÜRÖK ANTAL,
igazgató.

Sz. 1097—1891. ai.

Pályázati hirdetmény.

A Csikvármegyében Csikszereda székhelyen rendszeresített s lemondás folytán üresedésbe jött

megyei állatorvosi

állásra ezennel pályázatot nyitok s felhivom mindazokat, kik ez állást elnyerni ohajtják, hogy az 1888. évi VII. t. c. 133 §-a értelmében felszerelendő folyamódványait 1891. márczius hó 31-ig hozzám nyujtsák be. Az állás 400 frt évi rendes fizetéssel 200 forint úti átalány élvezetével van egybekötve:

Csikszereda, 1891. február hó 21-én.

BECZE ANTAL,
alispán.

(2—3)

Örvetógépeket
a legkötőbb merítő kerékrendszerrel,
tánc- és részít-boronákat, ekeket
egyáltalában minden névvel nevezhető
gazdasági gépek
és
eszközöket
rendkívül olcsó áron, részletfizetéssel
ajánl **RIEMER EDE** első székely
gépraktára, Székely-Udvarhelyt. (4—6)

M e g h í v ó.

A „Kisbirtokosok Országos Földhitelintézetével szövetséges gyergyói első mezőgazdasági előleg-egylet mint szövetkezet“

VI. évi rendes közgyűlését

folyó évi márczius 14-én — szombaton — d. e. 9 órakor

Ditróban, az iskolaépület nagytermében tartja meg,

melyre a t. részvényesek tisztelettel meghívattak.

— — — — —

A TANÁSKOZÁS TÁRGYAI

1. Igazgatósági jelentés az 1890. évi üzlet eredményéről, s ezzel kapcsolatban Kovács Ignácz üzletvezető megválasztatásának helybenhagyása.
2. Felügyelőbizottsági jelentés.
3. Felterjesztett zárszámadások felülvizsgálása és a felmentvény megadása.
4. Egy ig. elnök, alelnök, ügyész, 8 igazg. tag, bizalmi férfiak választása. a felügyelő bizottság kiegészítése és cégjegyzők kinevezése*)
5. Indítványok.**)

*) 33. §. A közgyűlésen minden egyleti tagot, — tekintet nélkül üzletrészeinek számára, — egy szavazat illet. Szavazatok akár személyesen, akár pedig valamely erre meghatalmazott egyleti tag által gyakorolhatók, azonban minden egyes egyleti tag csakis egy megbízást fogadhat el.

Választásoknál és személyt illető kérdésekben 3t egyleti tag kívánatára titkos szavazásnak van helye, egyébként a szavazás nyíltan történik.

**) 34. §. h. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság javaslatai, valamint bármely egyleti tag indítványa, ha a közgyűlést megelőzőleg 14 nappal az igazgatóságnak írásban beadattak.

Gyergyó-Ditró, 1891. február 18.

(1—2)

AZ IGAZGATÓSÁG.